

[Rager.]

er af den Opfattelse, at det er et for skrøbeligt Fundament at bygge Dækningen paa. Det er jo saaledes, at Ølskatten i Øjeblikket giver jeg tror mellem 35 og 40 Mill. Kr. aarligt — det er vist 37 Mill. Kr., der er nogenlunde det rigtige Tal. Den har været meget stærkt stigende. Jeg tror, at den aldrig har været saa høj, og det var en varm og en tør Sommer og en Sommer med megen Beskæftigelse, og naturligvis har mange andre Forhold slaaet sig sammen for at bringe dette Resultat. Hvis blot Forbruget paa Grund af klimatiske Forhold og andre Forhold gaar 10 pCt. tilbage nu, er de 4 Mill. Kr., som er anvist her til Dækning, borte. Paa samme Maade med den anden Beskatning, Omsætningsafgiften paa de stærke Drikke paa Restaurationer. En hel anden Side af Sagen er, at i det Øjeblik man ønsker, at vi skal tage Spørgsmaalet om vor Spiritusbeskatning op, er vi til enhver Tid villige til at undersøge og overveje, om dens Højde er den rette, eller om Forholdene, sociale Grunde og andet, taler for at gaa længere. Det er vi villige til, og det har vi altid været villige til, men de fiskale Grunde kan ikke paa nogen Maade her være betryggende for os. Da det er et fiskalt Lovforslag, vi behandler, vil der vel ikke være nærmere Lejlighed til nu at gaa ind paa dette Spørgsmaal.

Med Hensyn til Benzinafgiften vil jeg gerne gøre opmærksom paa en Ting: Det ærede Medlem Hr. Himmelstrup talte om at imødekomme Motororganisationerne. Jeg kan nu ikke se, at man imødekommer dem i særlig Grad, for hvis de virkelig skulde have nogen Glæde af noget, var det en Nedsættelse af Benzinafgiften; men jeg vil gerne slaa ganske afgjort fast, at en Nedsættelse af Benzinafgiften er der ikke fra nogen Side stillet Forslag om. Forholdet er dette, at Benzinafgiften foreslaas opretholdt saavel af Venstre som af de andre Partier. Spørgsmaalet er blot, hvem der skal have Provenuet, og dér er Spørgsmaalet, om det af andre Grunde skulde blive nødvendigt i givet Tilfælde at tildele Kommunerne Midler, men jeg kan ikke se, at det netop skulde være rigtigt at overføre dette Beløb fra Benzinafgiften til Kommunerne. Det, der for mig er det afgørende over for Motororganisationernes Stilling, er dette, at intet af Partierne, ingen herinde, i Øjeblikket har ment, at det offentlige kan undvære den Benzinafgift, vi har, og de Oplysninger, vi har — dette maa være sagt til saglig Bedømmelse af det foreliggende Forhold —, gaar ud paa, at Benzinpriserne

rundt omkring i Udlandet ligger for største Delen væsentligt højere end de Benzinpriser, vi har herhjemme, saaledes at vi maa henvise til, at Benzinkørsel herhjemme ikke er belastet ud over det, man under Hensyn til alle Forhold maa anse for det nogenlunde rimelige.

Blandt de Indvendinger, som er fremsat imod Toldloven af Oktober 1932, er der en Række Indvendinger, som er fremsat af Grossistsammenslutningen af 1930, og jeg finder Anledning til at gøre opmærksom paa nogle af de Udtalelser, som findes i dens Henvendelse. Der staar nemlig dér, at den Toldbeskyttelse, som ligger i den nævnte Lov, har ikke kunnet udnyttes i Skotøjsindustrien, og at noget lignende har været Tilfældet i Tekstilindustrien, idet der inden for disse Industrier har været en stærk Konkurrence, der har umuliggjort Udnyttelse, men det tilføjes, at dette gælder ikke andre toldbeskyttede Industrier, der tværtimod er i Stand til at udnytte Beskyttelsen. Det havde efter min Mening været af Interesse, hvis det havde været anført i denne Skrivelse, hvilke Industrier der her er Tale om, som har udnyttet Beskyttelsen, og har udnyttet den i synderlig Grad. Det er der ikke nogen Oplysning om.

Jeg maa ved denne Lejlighed i høj Grad beklage, at det nu, da vi første Gang igennem disse mange Aar har staaet over for dette, at der af en Finansminister har været fremsat Forslag om en virkelig følelig Nedsættelse af indirekte Afgifter paa et Forbrug, som er den brede Befolknings almindelige Forbrug, nemlig paa Sukker og Kaffe — en Nedsættelse, der andrager ca. 17 Mill. Kr. —, og naar der har været anvist Dækning ved en Ændring af Indkomst- og Formueskatten og et Tillæg til Aktieselskabsskatten, da ikke har været muligt her i Rigsdagen at opnaa Enighed derom. Jeg er ganske klar over, at et Forslag af den Karakter naturligvis ikke har haft de Konservatives Interesse, men jeg beklager, at Venstre ikke har kunnet slutte sig til det. Jeg vil gerne gøre opmærksom paa, at Regeringen flere Gange har fremsat Forslag, hvorefter høje Indkomster og store Formuer maatte tage deres Del af Byrden i den Krise, der har været over Samfundet. De har været fremsat atter og atter under forskellige Former, men Venstre har til enhver Tid fundet en Undskyldning, hvorfor man ikke ønskede at gaa med til Forslag af den Art, som var fremsat. Da der var Tale om Skat paa særlig de store Indtægter over 15 000 Kr., stillede Venstre sig paa det Standpunkt, at dette var en Klasselovgivning, og noget